

מיכתבים

גם בלי הרור

על השכלתם של חברי-הכנסת (ה"ח"כמים", העולם הזה 15.2.89).

מבין 120 חברי-הכנסת מצאתם לנכון לרדת, די במרוכז, על השר ח"כ רפי ארדי, על זה שהוא לא גמר איזו אוניברסיטה מי יודע מה.

ארדי

נכון שהשר ארדי לא גמר את בית-הספר לי משפחה-עסקים של הר וורד, אבל החברה-הספרית תרומת שבראשה עמד במשך השנים האחרונות, שייכון עובדים, היא אחת החברות המעטות מבין החברות של חברת-העובדים ומבין החברות הישראליות הגדולות בי-כלל, שהורות לניהולו החכם, הנכון והמפוכח של רפי ארדי פורחת, מרוויחה, איננה במצוקה ואיננה זקוקה לסוכות מאף אחד. רפי שמו, יגור

בוגרת בצלאל

עוד על השכלתם של חברי-הכנסת (ה"ח"כמים", העולם הזה 15.2.89).

הכתבה הזאת העלתה לי את הסעיף. מול שציטטתם את אמנון רובינשטיין (זה שאני פרופסור לא מעלה ולא מוריד דבר. זה לא מרד של חוכמה. יש הרבה אנשים חכמים שאין להם השכלה גבוהה).

זה כמו הבחורה משכונת-התיקווה העוברת אצלנו במפעל (לאביוריאופנה יוקרתיים). כאי שרה היא יושבת ליד השולחן ומשרטטת את עי צוכיה, כולנו מצטופפים סביבה ומתפוצצים מהת-פעלות.

יום אחד לא התאפקתי ושאלתי אותה: הגידי, את בטח בוגרת בצלאל.

כן, היא ענתה לי, בוגרת שוק-בצלאל. תמר ציימבלר, תל-אביב

סדר של צימוקים

על מינהגי-הקריאה של קורא (א"י גרתי-העורך", העולם הזה 25.1.89 ר-הלאה).

עכשיו, כשהעורך מבשר לנו על המהפכה הצי-פריה בהעולם הזה לקראת שנות ה-90, והוא גם מבקש לדעת את העדפות הקורא המצוי, אני מבקש שתשמעו לפניכם כיצד אני קורא את העולם הזה מדי שבוע, זה חמש-שש שנים.

דבר ראשון אני קורא את הנוון של אורי אבנרי. דבר שני — את היומן האישי שלו. אחר-כך מרור אנשים ואחר-כך את דניאלה שמי ואחר-כך איך שבא לי.

ולבסוף אני תמיד משאיר לי את הצימוק — רחל המרחלת.

וכך אני מסדר כל שבוע. מן הנוון אני למד מה יקרה בעולם שלנו; מאנשים אני למד מה קרה בעולם שלנו ומרחל אני למד מה קורה בעולם שלנו. עמי בן, פתח-תיקווה

גאוה עירונית

על ערים וראשי-העיריות שלהן (אנשים", העולם הזה 15.2.89).

יכול מאוד להיות, שאכן, כדברי אחת האורחות בפתחת חנות בגרייה-תינקות החרשה באש-קלון, עשו שם הרצים לראשות-העירייה במד-קום הכל חוץ מללדת, אבל, לעומת זאת, הער-לם הזה הוליד אותם מחדש.

דיין

אם אכן אריה אולאי הופיע במקום, הרי הוא איננו, כמרווח שם, ראש עיריית אשקלון. אולאי הוא ראש עיריית אשדוד.

ראש עיריית אשקלון הוא ח"כ אלי דיין ועד כמה שאני מעריכה, הוא גם יהיה ראש עיריית אשקלון אחרי הו במארה.

לאה טביב, אשקלון

שוד. הקופה

על אישור הכנסת לתקציב נוסף ל-מימון המיפלות. (המשך בעמוד 4)

העולם הזה 2687

בשר ודם

העיתונאים הישראלים שנכחו במסיבת העיתונאים עם יאסר ערפאת בקאהיר נדר-שו לדלג על עשרות שנים של איבה ואין-ספור דיברי בלע ושיטנה. אייבי נתן, מי ש-אירגן את מסיבת-העיתונאים, מספר איך קרם הרעיון עור וגידים, איך נשבר הקרח, איך הגיבו העי-תונאים ומהן תוכניותיו. 6

מדור חדש: טריפ

קניבלים ומזוזות

יוני נמרי, שנעלם מן האופק, חזר לישראל ובאמתחתו שקט מעולם אחר • נניח שאמנון דנקנר כותב מחזה על נניח מנחם בגין, האם נניח שהצנזורה היתה מאשרת את הצנתו • דודות מולניות אוהבות את ה"גרמסים" של חנוך לוין • הקלטת של צ'ץ' מעמילה למיסגת מיצעד-הפיזמונים • שגרירו של רי-בוננו מכלכל צעדיו במזוזה. 21

אתה והשקל

מוכרים אותו בזול

עיריית תל-אביב הגישה כתב-אישום נגד חברת-הבנייה ברנבוץ • הסכם בין חברת הפניקס והנושים • בוטלה הערבות ההד-דית במושבים • שיפוץ בניין ישן על-ידי ציפורי-אפלמן נושא רווחים • הסוכנות היהודית מוכרת שיטחי-בנייה יקרים בזול. 20

רחל המרחלת מדווחת:

מלכה רוזנשטיין מפסלה, נוסף על פס-לים, גם את פניה שלה, בשיטת הקילוף • היה או לא היה רומאן בין מיכל בקר ואודי בר-נסי? • עדנה הירשמן, האשה הלא-חסויה של ראש השב"כ • שיר-אהבה קיבוצי של יאיר רוזנבלום ומיכל, שני-הם, אגב, נשואים • גיא ברק בועט בכדור ומוגע בליבה של מרין • אלטע זאכן בשינוי אדרת-מר-כרת מקררים לגברים בלבד. 34

הכל נשאר במיטפתה

"אין לי כעס", אומר באסם עבד-אליחי, שבילה תשע שנים מחייו בין כותלי הכלא. ב-1971, בהיותו נער בן 18, הגניב אקדח לאלום בית-המיטפת המחוזי בתל-אביב, ושלה צרור-יריות לעבר דודו ובן-דודו, שנשפטו על רצח אחיו. עדנה ארבל, אז עוד עורכת-דין, נפצעה ברגלה. היתה זו ניקמת-דם שבאסם נשלח לבעע בהוראת מיט-פחתו. מאז שיקם את חייו, התחנן והוליד שלושה ילדים. כיום הוא נא-שם שוב בפציעת בן-מיט-פחה. "זה גורל", הוא אומר. 36

כתבת השער הקדמי:

אך-אוזן-גרין

מיצבור התחלואים והמדאובים שאותו נושאים מנהיגים על גופם היה יכול לפרנס בית-חולים בכבוד. האם מוטלת על הפוליטיקאים החובה לחשוף את בעיותיהם הרפואיות קבל עם ועדה בתוקף היותם אנשי-ציבור, כנהוג בארצות-הברית? האם על שולה לחשוף את הצלקת שעל ביטנה כלינדון ג'ונסון, או שמא זכותה לשמור את בעיותיה בצינעה? "זכות הציבור לדעת" עומדת, במיקרה זה, על חבל דק מאוד. 8

כתבת השער האחורי:

ילדים מקר לקר

איציק אבנרי (בתמונה מימין), רווק עליו ומצליח, איבד את רווקותו אחרי שאחו בה ציפורניו. כיצד קרה הדבר? הכל התחיל מחפצו של איציק ביורש ואולי גם במישפחה מקר לקר, רצון שהולך אותו אל בינות סדיניה של רעיה לוי (בתמונה משמאל), שם נגמל לחלוטין מבעת-הנישואין. כיום איציק הוא כבר נשוי עליו ומצליח. 40

דד חדש

שירה עכשיו

האם צריך להוציא את השירה לרחוב — או לדקלם אותה באולמות? כי-צד לקרוא שיר? שרה כץ מד-ווחת על ערב קריאה עכשיו. 26

רצח

צפוי

מראש

רצח דליה אובשני היה צפוי מראש. צו בית-המישפט המחוזי בחיפה הוא שיצר את התנאים לכך. כל המעורבים בסיכסוך הזהירו מראש. הכל, בלי יוצא מן הכלל, התייחסו לאזהרות אלה בשאננות ובקלות-ראש. 41

מעבודות לחרות

איך וכיצד הפכה כתבת העולם הזה מחייל מבוהל, חרד-פיסי-בנו, לאשת-קאריירה עצמאית השולטת בגאון בטלפון ובעיתון? איך וכיצד ינהגו בוגרי בית-ספר-להורים של מכון אדלר בשלל העקרונות שבהם הצטיי-דו במהלך הקורס התאורטי? הערכות של תרומת הקורס, ומסקנות לגבי ההמשך. 24

הפיתרון במיטפתה

למי שרוצה לחדש את מלתחתה מבלי להתאמץ, למי שאינה מעוניינת להוציא סכומי-עתק על חידושים ער-נותיים מתחלפים — הפית-רון הנכון נמצא במיטפתה. 28

המדורים הקבועים:

- 3 מיכתבים — גאוה עירונית
- 4 איגרת העורך — שואה וצביעות
- 5 הנדון — שם המישחק
- 6 במדינה — שני סוסים
- 10 תשקיה — נרקומנים בחבל קסיף
- 11 יזמן אישי — שדרות ארומים
- 12 אנשים — מאחורי הקלעים
- 18 מה הם אומרים — חן נטר
- 20 דוד רודי צבי אייל
- 21 לילות ישראל — עליונים יוחר
- 22 תמרורים — נביעות ופצצות
- 24 איך להיות הורה — לא להיות עבד
- 26 דף חדש — קריאה עכשיו
- 30 הירוסקופ — מי מחאים לדניס?
- 31 קולנוע — וביא החורבן
- 32 מיכתבים לרותי — סדיני התשוקה
- 32 תשבצות
- 33 זה וגם זה — הסנים באים
- 34 רחל מרחלת — על כל העולם
- 42 סמן ימני — דרך המלך סדי